

קיץ. טרק הריס דארט בוזאנאקה

איזו מין שלווה

ואנאקה, השוכנת באי הדרומי של ניו זילנד לגדות אגם כחול, טובלת במישורים ירוקים אינסופיים ובפסגות הרים שנוגעות בשמים. אופק רון-כרמל ביקר בה בקיץ, התאהב ברוגע שאינו מוכר לנו וחזר אליה ביתר עונות השנה כדי לחוות את כל מה שיש לעיירה הקסומה הזאת להציע. לחיות בניו זילנד ולשמוע תותח רק ביום ההולדת של המלכה / כתב וצילם: אופק רון-כרמל

נתנאל צ'למס ידע שהפסגה אינה רחוקה, אבל התשישות איימה להכניע אותו. זה חמישה ימים שהוא חצה נהרות, טיפס על הרים ופילס את דרכו בחורש סבוך, כדי לגלות מקום שטרם נודע לאדם הלבן. טיפסו איתו עוד שני מדריכים מאורים (המאורים הם התושבים הילידים של ניו זילנד). הם הובילו אותו למקום שהם הכירו טוב - פיסת גן עדן נשכחת, שם שכן בעבר כפר דייגים מאורי. צ'למס, חוואי צעיר בעל יצר הרפתקנות בוער, יצא בעקבותיהם כדי למצוא שטח מרעה חדש לכבשים שלו. השנה הייתה 1853, 13 שנה אחרי שניו זילנד סופחה רשמית לבריטניה. ב־1840 חתמו ראשי השבטים המאוריים על הסכם עם ממשלת בריטניה (הסכם ואיטנגי, Waitangi Treaty), שקבע כי השליטה והריבונות על המדינה יוענקו למלכה, בעוד השליטה על הנכסים ועל שטחי המחיה תישאר אצל המאורים והם יוכלו למכור אותם לנציגי הממשל כרצונם. רוב המתיישבים האירופאים רכשו אדמות

**הטבע מקיף את ואנאקה מכל עבר
ביופי גרנדיוזי, כמו קורא למטיילים
לבוא ולחקור אותו. פסגות ההרים
דורשות טיפוס, האגם דורש שחייה
והיערות מסביב דורשים שתלך בתוכם,
כאן ועכשיו. נראה כאילו כולם בדרך
לפעילות כלשהי: משיט בקיאקים ועד
לטיפוס צוקים, מגלישת נהרות ועד
לצניחה חופשית**

לחקלאות באי הצפוני, שהיה שמשי וחמים יותר. האי הדרומי היה ברובו הררי ופראי, אך משך מתיישבים גם כן עקב הבהלה לזהב. כשצ'למרס ומלוויו הגיעו לפסגה מתנשפים, נגלה לפנייהם מראה נפלא: אגם כחול גדול ממדים, מישורים בלתי נגמרים בכל גוני הירוק ופסגות הרים שנוגעות בשמים. את המסע חזרה הם ביצעו על רפסודה דרך הנהר וצ'למרס חזר לביתו תשוש וחולה. הוא מעולם לא חזר למקום עם עדר הכבשים שלו. ואולם, העובדה נקבעה בשטח: בגיל 23 בלבד, בזכות התעוזה ויצר ההרפתקנות שלו, הוא היה האירופאי הראשון שזכה לראות את אגם ואנאקה (Wanaka), אם כי בהחלט לא האחרון. כמה שנים אחרי הגילוי של צ'למרס ביצעו עוד כמה חוואים נועזים אותו מסע, והתרשמו אף הם מחלקת האדמה הנפלאה שראו לפנייהם. הם קנו אדמות מהמאורים, הקימו חוות בקר והחלו לעבד את השטח לאדמה חקלאית. התפשטות השמועה על גילוי זהב בנהרות באזור משכה למקום עשרות כורי זהב מכל רחבי הגלובוס, ועם הזמן נוצרה תשתית לעיירה קטנה על שפת האגם. כיום, ואנאקה היא עיירה קסומה עם אווירה משפחתית וזיקה גדולה לטבע, לטיולים ולהרפתקאות. בכל שנה מגיעים לכאן יותר מחצי מיליון תיירים מכל העולם.

קיץ | הטבע קורא לך לבוא

גם אני אחד מאותם תיירים צמאי הרפתקאות. הגעתי לוואנאקה בדצמבר 2012, שיא הקיץ הניו זילנדי. השמש הייתה אז חמימה ושקעה רק בעשר בלילה, והבריזה הקרירה מהאגם דאגה לאזן את החום. בין הפיורדים הגשומים בדרום לחוף המערבי האפור והקודר, ואנאקה היא בועה של שמש ואור. מיד כשהגעתי, עם תרמיל גדול על הגב וחיוך מרוגש על הפנים, התאהבתי באווירה התוססת של המקום. הרחובות נראו כמו כוורת דבורים רועשת: רכבות תיירים מילאו את העיירה, נחושים לנצל את מזג האוויר המושלם כדי לצאת החוצה ולטייל. הטבע מקיף את ואנאקה מכל עבר ביופי גרנדיוזי, כמו קורא למטיילים לבוא ולחקור אותו. פסגות ההרים דורשות טיפוס, האגם דורש שחייה והיערות מסביב דורשים שתלך בתוכם, כאן ועכשיו. נראה כאילו כולם בדרך לפעילות כלשהי: משיט בקיאקים ועד לטיפוס צוקים, מגלישת נהרות ועד לצניחה חופשית. לא נשארת בצד: היטלטלתי באופני הרים במסלול סביב חלק

קיץ. תצפית על ואנאקה מפארק האופניים ביער הדביק

מהאגם, הרביעי בגודלו בניו זילנד, וביום אחר קפצתי איתם בפארק האופניים ב"יער הדביק" (Sticky Forest), כמה דקות רכיבה מהעיירה. כשמאסתי בגלגלים החלטתי לשנס מותניים ולהתחיל לטפס ברגל. ניו זילנד ידועה כגן עדן לטרקים בזכות מזג אוויר נוח, מסלולים המסומנים בקפידה והיעדר חיות טורפות ומסוכנות. ואנאקה היא הדובדבן שבקצפת: מבחר הטרקים שבאזור יגרום אפילו למטייל המנוסה ביותר להתלבט קשות בבחירת המסלול הבא.

נסיעה של כשעה ברכב מוואנאקה מובילה אל עבר הפארק הלאומי הר אספירינג (Aspiring National Park), בסיס יציאה לטרקים רבים. למי שמעוניין בטיפוס מאתגר, אפשר לעלות משם אל אוכף קסקייד (Cascade Saddle) שמציע תצפית מרהיבה מעל לעננים ולהמשיך כמה ימים בטרק ריס דארט (Rees-Dart Trek) עד לגלנורקי (Glenorchy) ומשם לקווינסטאון (Queenstown).

אני הסתפקתי בתור התחלה במסלול פשוט יותר - כשלוש שעות הליכה עד לקרחון רוב רוי (Rob Roy Glacier), גוש קרח אימתני מוקף פרחים זהובים, שממנו זורמים נהרות עם המים הטהורים והטעימים ביותר ששתיתי בחיי.

לאחר מכן החלטתי להיפרד קצת מגלי התיירים ולצאת למסלול מחוץ למסלול. מאגם האוואה (Hawea Lake) הסמוך יצאתי לטרק ברסט היל (Breast Hill Trek) - שביל צר, סלעי ותלול מאוד, אבל בהחלט משתלם. הטרק מספק תצפית פנורמית על שני האגמים, נוף שמזכיר את סרטי "שר הטבעות", שצולמו כולם בניו זילנד.

לאחר שסיפקתי את יצר האדרנלין, יכולתי להרשות לעצמי להירגע ולקבל את השנה החדשה. לקראת חגיגות הסילבסטר, שחלות פה שעות לפני מקומות רבים בעולם, התכנסו כל המבקרים בעיר לערב פרוץ של שתייה ומוזיקה חיה והשמים הוארו בזיקוקים הראשונים של 2013. או אז נפרדתי מוואנאקה לשלום, אבל הבטחתי לעצמי שעוד אחזור. עברו שלוש שנים עד שקיימתי את ההבטחה.

סתיו | קבלת פנים חמה בזולה לודג'

בתום הקיץ הסוער והעמוס, ואנאקה נרגעת. במאי האווירה שקטה, יש פחות תיירים, ונראה שהדבר הכי מרגש שקורה בעיירה המנומנמת הוא משחק הרוגבי בין ניו זילנד לאוסטרליה, שממלא את כל הפאבים באוהדים נלהבים.

אחרי הרושם הראשוני המוצלח שקיבלתי, רציתי לבוא שוב לוואנאקה ולהכיר אותה לעומק. הפעם החלטתי להישאר כאן לתקופה ארוכה יותר ולנסות לחוות את המקום לא כתייר אלא כמקומי. וכך, אני ותיירים נוספים התחלנו לזרום לוואנאקה

סתיו. חברי אגודת ציידים הצבאים בוחרים גולגולות בסלון הזולה לודג'

לקראת עונת הסקי הממששת ובאה. מצוידים בוויזת חופשת עבודה (Working Holiday Visa) הסתערנו על הברים, על האכסניות ועל המסעדות בחיפוש אחר מקור הכנסה, יהיה אשר יהיה, כדי לממן את החופשה באחד האזורים הכי יקרים בניו זילנד. הפער בין הביקוש להיצע היה כל כך גדול, עד שכל שמועה על משרה פנויה הובילה למבול מייד של עשרות קורות חיים. הייתי אחד מ־50 איש שהתחרו על המשרה הנחשקת שהתפנתה אז – שוטף כלים במסעדה תאילנדית לצד האגם. ממש לחיות את החלום.

אחרי שזומנתי למבחן למשרה היוקרתית ולא התקבלתי כמעט התייאשתי מהחיפושים, אבל לפתע נזכרתי שלעומת כל המטיילים האחרים, לי יש יתרון ברור: אני ישראלי. בניו זילנד, כך גיליתי, לכל הישראלים יש בית חם. בשנת 2000 נפתחה בניו זילנד רשת היט (HIT – Hosting Israeli Travelers), רשת של משפחות נוצריות אוהבות ישראל, שמוכנות לארח ישראלים בכיתן כמעט בחינם. כל ישראלי

שנרשם לרשת מקבל רשימת כתובות ומספרי טלפון ומוזמן להתקשר ולבקש להתארח. אם המשפחה פנויה, עליו לשלם סכום צנוע לכיסוי עלויות, ובתמורה הוא זוכה לאירוח מחמם לב ולחוויה אותנטית אצל משפחה מקומית. בוואנאקה גרה

מארכת אחת בלבד, אך נכון לעכשיו היא אינה מקבלת מבקרים. כאן נכנסת לתמונה אכסניה בשם "זולה לודג" (Zula Lodge), השוכנת במרחק של כעשר דקות נסיעה מוואנאקה בעיירה השקטה אלברט טאון (Albert Town). המקום נקנה לאחרונה על ידי יהודי אמריקאי בשם סקוט, שהחליט להקדיש את המקום לקהל הישראלי. כל הכסף לקניית המקום נתרם על ידי ארגונים נוצריים אוהבי ישראל, וכל ישראלי שמגיע לזולה זוכה לשלושה לילות בחינם ולאחר מכן מוזמן להתארח בשליש מהמחיר הרגיל. לא הייתה שאלה: ארזתי תיק ולמחרת עברתי לגור בזולה, גרסת ניו זילנד.

כשדפקתי בדלת, חיכתה לי כפנים הפתעה נעימה; הזולה הניו זילנדית הייתה ביתית להפליא. היו בה סלון מרווח, ספות רכות, טלוויזיה גדולה ואח מבווערת. את הלודג' ניהלו רולי וקרן, זוג נוצרים אדוקים שמארחים ישראלים בביתם כבר שנים.

ב־2004 הם עברו לגור בישראל, ועברו במשך שנתיים במסגרת הקהילה הנוצרית שבחיפה עד שהטילים של מלחמת לבנון השנייה הכריחו אותם בחזרה לארצם השלווה והבטוחה. עבדתי בלודג' כמה שעות בכל יום. חטבתי עצים וניקיתי, סידרתי את המיטות וצחצחתי את השולחנות. בתמורה קיבלתי לינה בחינם והזמנה חגיגית לארוחת שישי בכל שבוע. "אם קיבלת מהם בצורה רוחנית, עליך לתרום להם בצורה חומרית", ציטט לי רולי פסוק מהברית החדשה, לאחר הדלקת נרות השבת באחת מאותן ארוחות נעימות. כך הסביר במשפט אחד את תפיסת העולם שלו בנוגע לישראל. למרות השיחות הארוכות שלי עם רולי, תיאולוג במקצועו, עדיין תהיתי לפשר האהבה העצומה וטוב הלב שאנו מקבלים כאן, בקצה השני של העולם, מאנשים זרים. סקוט, הבעלים של הלודג', נשאל את השאלה הזאת כל כך הרבה פעמים עד שכבר הייתה לו תשובה מוכנה במייל. "תאר לך שמישהו הקריב את חייו שלו כדי להציל

רשת HIT היא רשת של משפחות נוצריות אוהבות ישראל, שמוכנות לארח ישראלים בביתן כמעט בחינם. כל ישראלי שנרשם לרשת מקבל רשימת כתובות ומספרי טלפון ומוזמן להתקשר ולבקש להתארח. אם המשפחה פנויה, עליו לשלם סכום צנוע לכיסוי עלויות, ובתמורה הוא זוכה לאירוח מחמם לב ולחוויה אותנטית אצל משפחה מקומית

אותך", הוא הסביר. "שנים לאחר מכן, אתה מגלה שבני משפחתו של מי שהציל אותך מטיילים באזור מגוריך וצריכים מקום לישון. לא תנצל את ההזדמנות להביע את הכרת התודה שלך כלפיהם, אף שכביכול הם זרים? ככה אנחנו מרגישים כלפי עם ישראל, כקרוביו של ישו", הוא סיכם. סקוט

סירב להגדיר את עצמו בורם דתי מסוים. הוא גדל כיהודי, נשר מהקולג' וביילה תקופת התבודדות באוהל מונגולי באמצע השממה, שם גילה מחדש את אמונתו הדתית. בעיניו, אין מניעה להאמין בתנ"ך ובברית החדשה גם יחד. האורחים בלודג' היו מגוונים: פעם היו אלה תיירים ישראלים שמילאו את הסלון בצלילי גיטרה ובחמוס, פעם זוג צרפתים מתבודד ופעמים אחדות לא הייתה שם נפש חיה מלבדי. כפעם אחת, כשפתחתי את דלת הסלון בבוקר, גיליתי לחרדתי עשרות גולגולות לבנות מוטלות על הרצפה בסדר מופתי. כצמחוני שאוהב בעלי חיים מאוד, יש לציין שגולגולות מחרודות אינן הדבר הכי מרהיב עין בעיניי. ידעתי שתרכות הצייד בניו זילנד מפותחת מאוד, אך עד אז מעולם לא זכיתי לפגוש בה כל כך מקרוב. כל חברי אגודת צייד הצבאים של ואנאקה התכנסו ממש כאן לרגל כנס הציידים השנתי. בניו זילנד

תומאס ואיימי סמיילי בסקי ריזורט בקרדרונה

אכסניית זולה לודג' מכוסה בשלג הראשון של העונה

חורף. גולשי סקי וסנובורד מכל העולם גולשים במדרונות

מביט מטה על הנוף מאתר הסקי טרבל קון

אפשר להוציא רישיון ציד מגיל 16, וכיוון שצבאים נחשבים במדינה למין פולש שמזיק לעצים ולשיחים ביערות, הממשלה מעודדת לצוד אותם. בין בירה לסטייק, מילאו הציידים את חלל האוויר בשיחות שכמותן לא שמעתי מעולם: על היקף הקרניים, על קילוף העור ועל מירוק העצמות. אף חלק מהצבי הניצוד אינו מבוזבז: את הבשר הם אוכלים בעצמם או תורמים למשפחות עניות, את העיניים הם שולחים לחוג המדעי של האוניברסיטה ואת הראש והקרניים הם תולים לראווה בביתם. אני בישלתי לי אורז ועדשים, מתחמק מההצעות החוזרות לגוש בשר איכותי וטוב. לאחר כמה ימים נפרדנו לשלום, ואני חילקתי את הבשר שהם השאירו לי במקרר לכל מי שרצה. הימים עברו בשמחה וברוגע, התקצרו לאטם ונהיו קרירים יותר, עד שלפתע, ביום בהיר אחד, הגיע החורף.

חורף | פתיחת עונת הסקי

בוקר אחד התעוררנו ליום קסום: כל הרחובות כוסו בשכבה עבה של שלג רך וטרי. יצאתי החוצה בעיניים נוצצות ובפה פעור. תמיד חלמתי לחוות חורף קפוא אמיתי, כזה שמעולם לא חוויתי בארצנו החמימה.

"השלג ירד כל הלילה וימשיך לרדת גם במשך היום", סיפר שדרן הרדיו במהדורת הבוקר. "בהרים הוא נערם עד לגובה 70 סנטימטר!", הוסיף בהתרגשות עצומה. כל העיירה געשה בהתלהבות ילדותית. המקומיים סיפרו שכמות שלג כזאת לא נראתה בוואנאקה כבר שבע שנים. גם במקום שבו המעלות מגרדות את האפס באופן קבוע, שלג ברחוב הוא מצרך נדיר ומופיע בדרך כלל פעם אחת בעונה. איש לא ציפה שכבר ביוני, טרם מתחיל החורף האמיתי, ואנאקה תלבש לבן. בכל פאב ומסעדה בעיירה התקבצו גולשי סנובורד וסקי, מקצוענים וחובבנים כאחד, נלהבים לקראת תחילת העונה, נושאים עיניים אל ההרים ומחפשים את השלג בקצותיהם. גם אני קיוויתי שתהיה זו עונה מוצלחת - עונת הסקי הראשונה שעמדתי לחוות בחיי.

עם השלג הראשון התקבלתי גם לעבודה חלומית - צלם סקי בקרדרונה אלפיין ריזורט (Cardrona Alpine Resort), כ־40 דקות נסיעה מוואנאקה. למעסיק שלי קראו סמיילי. אבות אבותיו היו ליצנים בחצר המלכות של סקוטלנד, ומכאן השם ההולם אותו.

עם תחילת העונה (ב־13 ליוני), היינו נוסעים מדי יום בדרך המאובקת העולה אל ההר. במשקפי השמש שלו השתקפו גבעות עמוסות שלג וריקות מעצים, אבל הוא לא התרגש כמוני ממוזג האוויר הקפוא: זה תשע שנים שהוא ומשפחתו חיו בחורף תמידי. סמיילי, במקור מניו זילנד, פגש את אשתו

חורף. השלג הראשון משאיר את חותמו על ואנאקה ועל ההרים סביבה

באתר סקי בקנדה. היא נפצעה והייתה צריכה לנסוע לביתה בארצות הברית וסמיילי התנדב להסיע אותה. במהלך שעות הנסיעה הרבות הם התאהבו, ומאז עבדו ביחד כצלמים באתרי סקי באירופה, באמריקה ובקנדה. שנים אחר כך הם פתחו עסק צילום סקי משלהם, שמדלג בין שתי ארצות. כשנגמרת עונת הסקי בניו זילנד, בחודש אוקטובר, הם טסים לעונת הסקי בארצות הברית, וחוזר חלילה. "הבנות שלי חושבות שאנחנו עדיין חיים בעידן הקרח", הוא אמר לי פעם, כששאלתי אותו איך המשפחה מסתדרת עם החיים בעונה אחת. רק עכשיו, עם תינוק חדש בדרך, הם הרגישו שהגיע הזמן לבלות את הקיץ הראשון שלהם כמשפחה, ועברו לגור בוואנאקה לשנה הקרובה.

הדרך המאובקת אל עבר ההר שינתה את פניה מדי יום. בימים מסוימים האירה לנו השמש פנים והדרך הייתה נוחה, בעוד בימים אחרים השתוללה סופת שלגים נוראה, וכל רכב נאלץ לעצור בצד הדרך ולהתקין שרשראות על הגלגלים, כדי למנוע החלקה.

בכל מזג אוויר, הפגין סמיילי אופי ניו זילנדי טיפוסי.

עם כל עובד שראינו בדרך הוא הקפיד לנהל שיחת חולין קצרה או לפחות זיכה אותו בנפנוף ידידותי.

את כל ענייני העבודה הוא ניהל ברוע ונונשלנטיות, ומעולם לא ראיתי אותו בלחץ של זמן או בכל סוג של לחץ בכלל, למען האמת. לאט לאט נדבקתי באווירה הרגועה שהוא השרה, ועבדתי באופן ניו זילנדי -

נותן שירות בחיוך ביישני ודואג לנהל שיחות חולין חברותיות על מזג האוויר עם כל לקוח פוטנציאלי.

בניו זילנד יש 17 אתרי סקי מסחריים, מהם 14

ממוקמים באי הדרומי. אתרי הסקי הפופולריים ביותר הם אלו המתרכזים סביב קווינסטאון וואנאקה, מכיוון שבדרום המדינה מזג האוויר קר יותר והשלג יורד יותר בתכיפות. האתרים המרכזיים באזור קווינסטאון הם קורונט פיק (Coronet Peak) ודה רימרקבלס (The Remarkables), ובקרבת ואנאקה נמצאים האתרים קרדרונה (Cardrona) וטרבל קון (Treble Cone), שנחשב לאחד מאתרי הסקי היפים בעולם.

אתר קרדרונה מגדיר את עצמו כאתר סקי "ידידותי למשפחות". בכניסה יקבלו את פניכם הקמעות

המפורסמים של ההר: פרוסטי איש השלג ופינגי

הפינגוויין. מדריכי הגלישה ילכשו תלבושות מצחיקות כדי לשעשע את הילדים. האתר מציע מדרונות רחבים ולא תלולים מדי, שמצוינים למתחילים כמוני שהניסיון שלהם בסקי מסתכם בהחלקה על שקית במורדות החרמון. למתקדמים, ההר מציע פארק הכולל שלל מתקנים לקפיצות ולפעלולים ואף מארח בסוף אוגוסט את אליפות משחקי החורף של ניו זילנד.

אל ראש ההר טיפסו מדי יום עשרות גולשים מכל רחבי העולם, ותפקידי היה לצלם את כולם. בין השאר פגשתי בחבורת הודים שראו שלג בפעם הראשונה,

במשפחה מאבו דאבי שהציעה לי חומוס תוצרת בית תמורת הנחה במחיר התמונות שלה, בצעירים ממגוון איים באוקיינוס השקט ואפילו בבני נוער ממכונה יהודית ציונית מאמריקה, שבאו לחופשת סקי במסגרת מחנה הקיץ וגלשו בחדווה בעקבות הרב שלהם. את המכונה היא הדריכה בחורה ישראלית שנשלחה לשם מהארץ במסגרת הסוכנות היהודית. ברגע שהיא שמעה שיש ישראלי בסביבה, היא הגיעה היישר אל המשרד ולהפתעתי הרבה, דמעות נקו בעיניה.

הרמתי עותק של המגזין המקומי וקראתי את דוח הפשע השבועי שכתבה המשטרה. הדוח סיפר על רכב שסטה לתעלה, על אבן שנזרקה דרך חלון ועל זוג מגלשי סקי שאבד, וביקש מהתושבים להיזהר בכבישים ולהחזיר את מגלשי הסקי, אם נמצאו. אלו הבעיות שמשטרת ואנאקה, שכלל אינה מצוידת בנשק, צריכה להתמודד איתן

“אני צריכה חיבוק”, היא אמרה, וסיפרה שהיום לפני שנה, חבר קרוב שלה נספה במבצע צוק איתן ושברגעים אלו מתרחשת האזכרה. כשחיבקתי אותה בחוזקה, לא יכולתי שלא לחשוב על המציאות שבבית, במרחק אלפי קילומטרים, ששונה בתכלית מהחיים שחייתי בזמן האחרון. ואנאקה שבתה את לבי וסיפקה

לי חוויות מרתקות ופותחות עיניים, אבל באותו רגע חשתי צביטת געגוע עזה לבית שלי, אי שם מעבר לאוקיינוס השקט. אף שהימים החלו להתחמם ולבשר על בוא האביב, בתוכי הרגשתי שכמעט הגיע הזמן שלי לשוב הביתה.

אביב | פריחת עצי הדובדבן

הימים הלכו והתארכו, ועל גדות האגם החלו לפרוח עצי הדובדבן, שניקדו את הנוף הדרמטי בגוני ורוד צעיר ורענן. עונת הקשתות החלה – בין פרצי גשם קצרים לערפל לבן ושמש מבצבצת, זכיתי לצפות בקשת צבעונית ומרהיבה כמעט מדי יום. אף על פי שעדיין הייתי בוואנאקה, כבר התחלתי להתגעגע. בימים האחרונים שלי במקום טיילתי לאורך העיירה, סופג לתוכי את האווירה הבלתי נשכחת (וגם את הקור חודר העצמות, שהאביב המתקרב לא הפחית אותו).

נכנסתי לסופרמרקט היחיד בעיירה, צופה בעוברים ושבים הלבושים עדיין בכגדי סקי, מקשיב לצלילי שיחה בשלל שפות שונות. הרמתי עותק של המגזין המקומי וקראתי את דוח הפשע השבועי שכתבה המשטרה. הדוח סיפר על רכב שסטה לתעלה, על אבן שנזרקה דרך חלון ועל זוג מגלשי סקי שאבד, וביקש מהתושבים להיזהר בכבישים ולהחזיר את מגלשי הסקי, אם נמצאו. אלו הבעיות שמשטרת ואנאקה, שכלל אינה מצוידת בנשק, צריכה להתמודד איתן. הלכתי לצד האגם העצום, שמיד השרה עליי שלוה בלב, והבטתי בחבורות האנשים שישבו

מול השקיעה המלכותית, נשארים ללא מילים אל מול היופי הבלתי ייאמן שמולם. לעומת קווינסטאון, שבה התיירות הפכה כבר לתעשייה נרחבת, בוואנאקה יש עדיין תחושה של ביתיות. עם המקומיים בעיירה נמנים צלמים של נשיונל ג'אוגרפיק, גולשי סקי עטורי פרסים ובחור אחד שטיפס על האורסט כבר ארבע פעמים. ההרגשה הייתה שכולנו משפחה אחת גדולה, עם תשוקה משותפת לצאת החוצה ולחוות את הטבע הפראי שמקיף אותנו מכל עבר. אחד הפירושים לשם ואנאקה הוא "אזור רחב ללא גבולות", וכל מי שביקר כאן יסכים בהחלט.

ביום האחרון שלי צעדתי החוצה לאט, מעיף מדי פעם מבט וחיוך אחורה. בראש שלי עבר סרט עם כל החוויות החלומיות שלי, שהיו כל כך שונות מהמציאות שאני רגיל אליה - עד כדי כך שתהיתי אם משהו בכלל יאמין לי בבית. שמחתי שזכיתי להיות עוד אחד מההרפתקנים הצעירים וחדורי השאיפות שמגיעים לכאן בדרכם לכבוש את העולם. ועם המחשבה הזאת, נופתי לוואנאקה שלום. ☺

אופק וון־כרמל - צלם, כתב, מדריך טיולים

אביב. שקיעה באגם ואנאקה.

